

MYYTINEN HUGGUT-SUKU

Pienoistutkielman tavoitteena on selvittää Huggut-myyttiä¹; keitä olivat Huggutit, missä he vaikuttivat ja mistä he ovat kotoisin; kuka oli suvun kantaisä ja milloin suku alkoi vaikuttaa Vehkalahden Pyötsaaressa? Huggut-nimi esiintyy Pihlhjerta-suvun kirjoituksissa ja tutkielmissa sekä Pyötsaaren sukuun tutustuesssa. Pyötsaarella on tarinansa, ja lähteiden mukaan Huggut-suku sammui 1700/1800-luvun vaihteessa - mutta Huggutit vaikuttavat yhä.

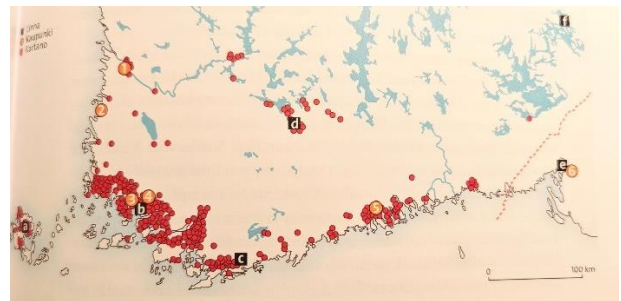
Kuva 1. Huggut-suvun vaakuna nro 691 Tukholman Ritarihuoneella (kuparilaatta 1583, valokuva originaalista tekijän 2025).

Alkaessani tutkimaan sukujuuriani *kaikki* elämässäni oli muuttunut. Siinä tilanteessa oli hyvä perehtyä omaan sukuun, niin elämän perspektiiviin tulisi ymmärrystä, syvyyttä ja laajuutta. Niin kävikin ja kohtaloni löysi monelta osin selityksensä. Tutustuin sukuuni lukemalla, keskustelemalla, käymällä suvun seuduilla, kuvaamalla sekä tekemällä geenitestin (serkkutesti ja full mtDNA). Kirjoitin sukutarinoita naisten näkökulmasta (2017, 2021-24), sillä totesin mieslinjasta olleen riittävästi kirjoitettu. Totesin, että suvun säätyläisnaisten elämä oli ollut 1700-luvulta 1900-luvulle samankaltaista; morsiamet olivat naimakaupoilla siirtyneet sopivaksi katsotulle miehelle emännäksi perillisten synnytystä ja kasvatusta varten. Suvun isäntien rooli perheissä oli suojata omaisuutta ja ansaita ruoka perheelle, sotia ja puolustaa isänmaataan;

¹ Myytillä tarkoitetaan tässä artikkelissa tarinaa tai uskomusta, joka selittää asioita, joista ei ole ensikäden tietoa tai joiden paikkansapitävyyttä ei voi todistaa (wikisanakirja). Esimerkiksi oliko ensimmäinen Huggut Pyötsaarella Fasarbyn Fader Huggesson tai hänen pojanpoika Idlaxista 1420 [...] tai oliko myöhemmin esiintynyt Henrik Huggut sama kuin Baggnäsin aateloitu Henrik Mattsson Huggut 1540-1617?

talonpoikina, käsityöläisporvareina, knaappiaatelisina ja pappissäätöynkin kuuluen. 2000-luvun Suomessa säätyjako on jo miltei unohdettu, joskin demokratian tuoma luokkajako ja puolueet voidaan katsoa säätyjaon kaltaisiksi.

Huggut-suku aiheutti tehtävässäni enemmän pohdittavaa kuin muut säätyyn kuuluvat suvut, sillä Hugguteista ei oikein selvinnyt mikä piti paikkansa ja mikä oli vain olettamuksia ja tarinoita. Huggutteilla oli kaukainen sukulinja Pyötsaareissa ja jossakin eteläisessä Suomessa, ja tämä muodostui myytiksi mielessäni. Satoja vuosia Huggutteja keskiajalta Tukholmasta Viipuriin ja siltä väliltä. Siinä oli lähtökohta tutkielmalle, joka tarkentui siten, että Huggut-suvun juuret löytyivät keskiajan Pernajasta.

Kuvat 2 ja 3. Kuva vas. Keskiaikaiset linnaläänien tiet Suomessa, kuva oik. Rälssin asuinkartanot Suomessa 1550-1560 (ei Savon eikä Karjalan liberejä): 1. Ulvila, 2. Rauma, 3. Naantali, 4. Turku, 5. Porvoo, 6. Viipuri. (K2 Aalto 2017, Karttapiirros Haikari et.al 2020).

Selvittäessäni asiaa totesin, että kirkonkirjojen dokumentit toimivat maakirjojen apuna 1740-luvulta, mutta siitä taaksepäin 1300-luvulle hahmotin tietoja eri lähteiden fragmenteista, mm. digiarkistojen Maakirjoista ja Henkikirjoista sekä Pihlhjerta-suvun historiaan perehtyneiden tutkijoiden kirjoituksista (Pöllänen, Rosén ja Oksanen). Huggut-suvusta oli tehty tutkielma ja sukutaulut 1500-luvulla, joka oli ollut 1583 aateloinnin perustana Tukholman Riddarhusetissa. Ramsayn 1909/1916 muodostamat Huggutin sukutaulut näyttävät lähteiden mukaan yhä olevan uudempien sukupuun tekijöiden perustana (mm. Geni, Geneanet). Näitä lähteitä olen pitänyt Huggut-suvun tietojen perustana, sillä kyseessä on sammunut suku vuosisatojen takaa. Olen kuitenkin tarkistanut merkittävimpien suvun henkilöiden tiedot ja dokumentit mm. digiarkistoista todeten ne useimmiten pitäviksi. Dokumentit ovat kuvina ja liitteinä.

Pihlhjerta-sukuseuran kanssa² olemme vuosina 2024-25 perehtyneet lähteiden lisäksi retkeilemällä Pyötsaareen ja Pernajan Hugguttien asuinseutuihin sekä käyneet Tukholman Riddarhusetissa toteamassa Huggutin aatelisvaakunan nro 691. Aatelisarvon sai 1583 pernjalainen Henrik Mattsson Huggut (1540-1617) ansioistaan ja toiminnastaan mm. Ruotsin kuninkaan sihteerinä. Aatelisarvo introdusoitiin myöhemmin vielä 1664 Jacob Bengtsson Huggutin toimiessa Pernajan Fasarbyn rälssitilan omistajana.

HUGGUT-SUKU KESKIAJALTA 1800-LUVULLE

Kuvat 4. Itäisen Suomenlahden [Kuninkaan] rantareitti Helsingistä Porvooseen, Pernajaan, Vehkalahden Pyötsaareen ja Viipuriin. Punaisella merkitty Huggutin rälssitilat vasemmalta: Bjurböle, Baggnäs ja Fasarbyn kylä, Pyötsaari ja Viipuri oikealla (Karttakuva www.googlemaps).

PERNAJASSA asui ja vaikutti Huggut-suku 1350-luvulta 1700-luvulle *Fasarbyn* historiallisella rälssitilalla, *Idlaxissa* ja *Baggnäsin* rushollitilalla. Fasarby ja Idlax sijaitsevat eteläisen rantasaaristoreitin varrella, missä kylät ovat olleet harvaan asuttuja. Baggnäsin rusholli sijaitsee vanhan Kuninkaanreitin varrella (maantie Turusta Viipuriin) Vanhankylän läheisyydessä, missä asutus on ollut runsasta (1744 Baggnäsin rippikirjassa 141 hlöä, Fasarbyssa 1).

Pernajan Baggnäsin (n. 1450-1670) ja Porvoon Bjurbölen (1580-89) Huggutit olivat 1300-luvulta alkaen maanomistajia, lainlaatijoita, linnaläänien omistajia ja laivanvarustajia sekä rälssitilallisia ja aatelisia (1583/1664). Rälssioikeuden sai Fasarbyn kantaisänä pidetty *Fader Huggensson* latinankielisellä kuninkaankirjeellä 1358 (mm. Pöllänen 2014, 383). Fasarby-

² Järjestäjinä Pihlhjerta-sukuseurasta mm: Pia Pihlhjerta ja Pirjo Laitinen (Pyötsaari), K. & I. Wennerqvist (Pernaja) sekä tekijä JVU.

kylän nimi on vakiintunut vuosisatojen aikana; mm. Fadersar by, Fasal by, Fadersby, Fadners by, Fasar by nykyiseen muotoonsa Fasarby.

1500-luvulla Baggnäsin rusthollin isäntänä toimi *Sigfrid Erikssonin* poika *Matts Sigfridsson Huggut* (1550-57) ja puoliso *Gertrud* (Viipurista). Matts muodosti lapsineen valtaapitävän rusthollitilan, jonka toimintaa jatkoi *Per Mattsson Huggut* perh.1600/1700-luvulle. Pääisäntä Matts Sigfridsson surmattiin Tervikissä 1557, jonka jälkeen leskipuoliso Gertrud ja aateloitu leskeksi jäänyt Henrik Mattsson Huggut lapsineen (puoliso *Karin Nilsdotter* menehtyi Baggnäsissa) siirtyivät 1580 Porvoon Bjurbölen rälssikartanon omistajiksi. Henrikin toinen puoliso *Cecilia Stålbarm* oli kotoisin Porvoosta, ja heille syntyi kaksi lasta, mutta äiti lapsineen menehtyivät 1599. Menetysten jälkeen Matts Henriksson Huggut muutti sotalaisena aikana Bjurbölestä lapsineen uuden puolison *Kerstin Eriksdr Lostadin* kotiseuduille Turkuun. Henrikin poika *Marcus Henriksson* (äiti tuntematon?) siirtyi jatkamaan suvun rälssitilaa Fasarbyssa 1700-luvun alkuun.

PYÖTSAARELLA Huggut-suku on vaikuttanut lampuoteina 1400-luvulta 1800-luvulle mm. pernajalaisten maanomistajien rälssitilalla. Hugguttien muistoksi on saarella nimetty 2000-luvulla Huggutin raitti sekä Huggutin rönkkihauta. Saarella on ollut useita omistajia, mutta 1771 lähtien saari tunnetaan Pihlhjertojen saarena, jonka Husulan knaappikylän Pihlhjerta-Jaakkolan perilliset ostivat ja asuttivat *Johanna Mattsson Huggutin* kuuluttua viimeisiin suvun (veri)perillisiin (1732-1806).

Pyötsaari on toiminut satoja vuosia kauppalaivaväylän varrella muun muassa laivanvarustaja/kauppias Huggut-suvun pysähtymispaikkana Viipurin-Turku-Tukholman välillä. Sen pohjoinen Kylänlahti on ollut suojaisa satama- ja ankkuripaikka, mutta myös eteläinen Tontinlahti on ollut suojaisa satamapaikka 1400-1500 -luvulla, jolloin vesi oli toista metriä korkeammalla kuin nykyisin. Tontinlahdella on myös ollut satoja vuosia sitten asutusta³, ensimmäisiä taloja sijaitisi oletetusti Tontinlahdella tai Kylänlahdella.

³ Pyötsaaren Tontinlahdelta Haminan museon arkeologit löysivät 2025 useita keskiaikaisia tai vanhempia asuinrakennuksia, joiden perusteella todetaan, että saarella on ollut asutusta satoja vuosia (ks. Kypöpi.fi ”Pyötsaari”).

Lähteiden mukaan oletetaan, että pernajalainen Fasarbyn *Fader Huggensson* on Hugguttien kantaisä [n.1350] ja että hänen pojanpoikansa *Fader Idlax* oli ensimmäisiä Huggutteja, joka asutti Pyötsaaren 1420-30 toimien rälssitilan lampuotina mahdollisesti puolisonsa kanssa⁴. Pölläsen oletuksen mukaan (2014, 390) tunnetuin Huggut-lampuoti Pyötsaarella 1571 oli *Henrik Bengtssonin* poika *Paul Henriksson*, joskaan Paul-nimeä ei esiinny Hugguttien sukupuussa, kun Henrik ja Bengt ovat tyypillisiä nimiä. Sukunimien käyttö ei ollut tapana 1400-1500-luvulla edes aatelistiperheissä.

Pernajan Huggutin rälssiaatelissuvun mieslinja sammui Pernajan Fasarbyssa ja Baggnäsissa 1700-luvun alkuvuosina; Fasarbyn viimeisin rälssitilan isäntänä oli vänrikki Nils Jacobsson Huggut (3. aatelispuoliso *Johanna Stierncreutz*), joiden tyttäristä *Christina* naittiin Baggnäsin rusthollin isäntä Roosille ja tytär *Anna Maria* naittiin Pernajan kirkkoherra Per Serlachiukselle 1705. Anna Maria menehtyi 1706 (? lapsivuoteeseen), ja leskipuoliso Serlachius peri Fasarbyn rälssitilan myyden sen kuitenkin pian (IN 1). Nils Jacobsson rakennutti Fasarbyhyn 1664 aateloinnin jälkeen kaksitupaisen uudisrakennuksen alkuperäiselle paikalle [1358], ja nykyisin siellä on 1970-luvulla uudistettu rakennus paikallaan (om. Eliasson).

Huggut-nimisiä miehiä on elänyt 1700-luvulla mm. Loviisassa ja Paraisilla. Loviisassa asui merimies *Nils Huggut* (1738-88), ja hänen oletetaan olevan Fasarbyn Nilsin sukuun kuuluva ei-perillinen⁵. Hänelle syntyi 2 tytärtä, *Anna Maria* 1769 ja *Christina* 1783, joiden perillisistä ei ole tietoa. *Gideon Josias* Huggut (1825-66) -niminen, lapseton mies löytyi Paraisilta, joka mainitaan lähteissä olleen viimeinen Huggut-suvun mieslinjan henkilö. Gideonin vanhemmat olivat muuttaneet alkuperäisen sukunimensä Huggutiksi (ks. kuvat 39-40).

⁴ 1400-luvulla Tjusterbyn kartanotilan omistajat Björn Diekn ja Ingrid Ingentytär omistivat myös Pyötsaaren kalastusalueineen. Ingrid oli perinyt isältään 1447 Inge Ingenpojalta Pernajassa Tjusterbyn kartanon, Gammelbyn ja Isnäsin (IN3 2025).

⁵ Kirkonkirjojen mukaan 1756 muutti Ruotsinpyhtäälle Nils Huggut (s. 1736-88), joka avioitui Lappomissa Elisabet Joffs kanssa. Heille syntyi 1769 tytär Maria Christina Nilsintr Huggut. Nils muutti Pernajaan 1769 (puoliso ja tytär menehtyivät?) ja avioitui Loviisan kaupungissa nro 41 Anna Greta Jobsdr kanssa, ja heille syntyi tytär Maria Elisabet Huggut 1786. Nils Huggut menehtyi punatautiin 1788 (50v.), mutta tyttärien; Maria Christina ja Maria Elisabet Huggutin elämästä ei ole tietoa.

Baggnäsin rustholli oli n. 1450-1586 Hugguttien omistuksessa, jonka jälkeen tila myytiin. Tilan omistajia ovat olleet yli 500 vuoden aikana mm. Huggutit: Sigfrid Eriksson, Matts Sigfridsson ja Per Mattsson. 1686 jälkeen Baggnäsin omistajina mm. Fleming, Widemark, Abilot ja Creutz 1700-l. Nykyinen omistaja Ehnroth.

HUGGUT-SUKUPUU Porvoo, Pernaja, Pyötsaari 1350-1806

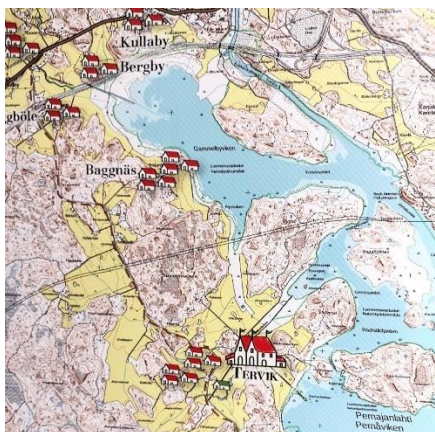
HUGGUT-SUKUPUU 1350-1806 PERNAJA – PYÖTSAARI			
BJURBÖLE Porvoo	FASARBY gård rälsisäteri	BAGGNÄS rustholli	PYÖTSAARI rälsi n.1420
Rälssikartano	Fader Huggensson 1350 hu NN	[Sigfrid Eriksson n.1480]	(om. mm. Pernajan rälssikartanon tilallisia)
(Tarkis)	[...] Fader Idlax n 1400 hu NN	MATTS Sigfridsson Huggut 1500-57	[...]
Per Larsson		hu Gertrud (Bjurböle 1585-)	
hu Brita Mattsson Huggut		BB: Henrik Mattsson 1540 (Bjurböle), Matts	
-----		(Viborg), Per, Bertil, Brita (Tarkis), NN	
1586 HENRIK Mattsson Adel 1583		PER Mattsson hu?	
hu 1 Karin Nilsdr //		BERTIL Mattsson hu Anna	
BB: Johan, Jacob, Agneta,		BB: Matts, Erik, Johan, Skolastika	
Valborg, Märta		ERIK Bertilsson hu Maria	[...]
hu 2. Cecilia Stålar 1590//		BB: Agneta (Lemlax)	HENRIK HUGGUT hu NN 1550
BB: Axel, NN	[...] 1590	[...]	BB: Hans
hu 3. Christina till Lostad 1600	FASARBY Knapas		HANS Huggut hu NN 1580
hu4? BB Marcus Henriksson →	HUGGUT frälse:		BB: Johan, Bertil
	T1 MARCUS Henriksson hu NN		BERTIL Hansson hu NN n 1600
	BB Henrik ja Anders Marcusson		BB: Lars
	HENRIK Marcusson hu NN		LB LARS Bertilsson hu NN 1620
	BB: Bengt, Michel, Marcus, Thomas, Knut		BB: Eric (Braxby), Jöran Larsson
	BENGT Henriksson hu NN		LB JÖRAN Larsson hu NN 1660-1740
	BB: Jacob, Bertil, Michel, Christina, NN		BB: Matts, Jacob, Bertil, Jöran Jöransson
	T2 JACOB Bengtsson Adel 1664 [1583]		LB JACOB Jöransson Huggut hu NN
	hu 1 Gunilla Ekestubbe, hu2-3 x barn		BB: Matts, Lisa, Agusta, Brita, Maria
	BB: Nils Jacobsson	[...]	LB MATTS Jacobsson hu Lisa Pihlhjerta
	T3 NILS Jacobsson vänrik. hu Stjerncreutz	Afwred Roos Baggnäs n 1663,	BB: Erich, Maria, Johanna, Anna, Matthias
	BB Anna Maria, Christina, (Nils?) →	hu Christina Nilsdr Huggut	1771- PIHLHJERTA frälsehem
			Johanna Huggut & Matts Pihlhjerta

Kuva 5. Huggut-sukupuu 1350-1806, jonka tekijä on koonnut mm. seurakuntien digiarkistoista, fragmenteista ja sähköisistä läheteistä (täydentyä mahd?).

PERNAJAN HUGGUT-SUKU

Fasarby ja Baggnäs 1350-1700

Pernaja on ollut 1300-1600 -luvulla keskeinen Ruotsin kuninkaan ajan kunta Porvoon ja Loviisan välimaastossa. Pohjoisella rajalla kulki kuninkaanreitti Tukholmasta Viipurin linnaan, ja etelässä saaristoreitti tärkeimpiin laivakohteisiin Viipurissa, Suomessa ja Virossa. Pernajan historia juontuu kyseiselle aikakaudelle, ja siellä on yhä toimiva Pernajan kirkkokuori, runsaasti aateliskartanoita rälssi- ja säteritiloineen. Merenpinta 700 vuotta sitten oli noin 1,5 korkeammalla, joten kartanot ja tilat sijaitsivat meren rannoilla, kun nykyisin ne ovat viljavaa ja savipitoista peltoa.

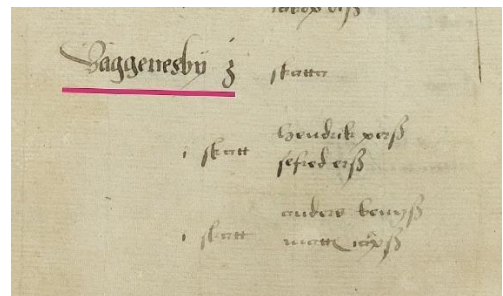
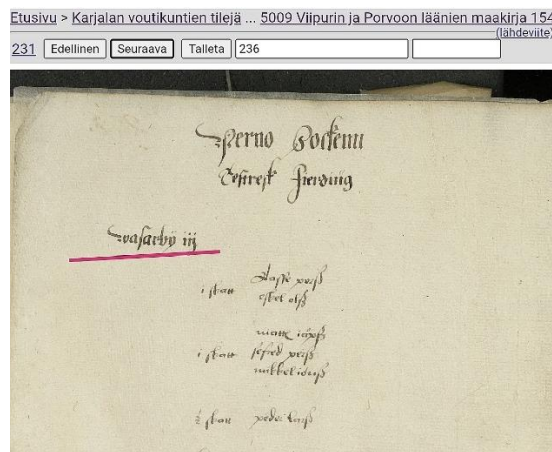

Kuvat 6-7. Vas. karttakuvassa Pernajan kartanot ja rälssitilat mm. Baggnäs. Oikealla kuvassa Huggutin Baggnäsin rustholli 1450-1586, kuvassa uudisrakennus (v.?). (Karttakuva Loviisan kaupunginmuseo/Finna ja valokuva tekijän 2025).

Kuvat 8-9. Vas. karttakuvassa Pernajan kartanot ja rälssitilat mm. Fasarby. Oikealla kuvassa Fasarbyn rälssitilan päätalo [1350], joka on korjattu ja entisöity 1668 ja 1970. (Kuvat tekijän 2025).

Tarinan mukaan kantaisänä pidetty *Fader Huggensson* asutti 1350-luvulla eteläisen Fasarbyn kylän rälssitilan toimien siellä mm. isäntänä, laivurina, kalastajana ja viljelijänä. Hän rakensi meren rannalle, kumpuiseen maastoon perinteisen 2-tupaisen kartanon, mistä oli näköala kaikkiin ilmansuuntiin. Tilalla oli navetta, talli sekä rälssitilalle kuuluvat yöpymispaikat. Oletetaan, että *Fader* on ollut etunimi (ei ”isä”) ja hän oli tullut Fasarbyn kylään Ruotsista, Virosta tai Viipurista (?). Kerrotaan myös, että Fader Huggenssonin pojanpoika *Fader Idlax* asutti lähellä sijaitsevan meren äärellä sijaitsevan Idlaxin tilan, ja hänen oletetaan olleen kalastaja, veneenrakentaja, joka purjehti kalastamaan ja kaupantekoon mm. Viipuriin ja Viroon.

Kuvat 10-11. Fasarbyn ja Baggnäsin maakirjaotteita 1540 (Kuvakopiot Viipurin ja Porvoon läänin srk Digiarkisto).

Keskiajan jälkeen 1500-luvulla Huggut-sukunimi alkoi esiintyä dokumenteissa ja historian kirjoissa, jolloin kirkollisesta kulttuurista alettiin siirtyä moderniin kulttuuriin ja alkoi Ruotsin vahva *Vaasa*-suvun kuninkaiden aikakausi. Aikakautena julkaistiin mm. Lutherin *Raamattu* (1534) ja siitä Agricolan suomennos; *Aapinen* ja *Rukouskirja* sekä *Katekismus* ja *Testamentit* (1544-48). Piispa Mikael Agricola oli kotoisin Pernajasta, ja sillä oli suuri merkitys Huggut-suvun arvostuksessa, sillä Matts Sigfridsson Huggutin esikoispoika Henrik Mattsson kasvatettiin sivistyksen ja kirkon uudistuksen piirissä edeten kuninkaan sihteeriksi ja aatelismieheksi. Hänen jälkipolvensa ja perilliset nauttivat Henrik Mattsonin aateluudesta Huggut-suvun sammumiseen asti 1700-

luvulle. Aateluus avasi ja vahvisti sukua myös monilla aatelisavioliitoilla ja vaakunoilla (ks. Haikari et al. 2020, 152-53).

Fader Huggenssonin isälinja jatkui 1400-luvun lopulla Fasarbystä Baggnäsiin, jonne Sigfrid Eriksson n. 1460 perusti rusthollin (kuva 12), ja jonka toimintaa hänen poikansa *Matts Sigfridsson Huggut ja puoliso Gertrud* jatkoivat lapsineen: *Henrik, Matts, Per, Bertil, Brita ja NN Huggut*.

Etusivu > Suomen asutuksen yleisluettelo -arkisto... Pernaja (lähdeviite)

53 Edellinen Seuraava Talleta 53 Baggenes by

Kuva 12. Baggnäs-rusthollin aikuiset asukkaat 1540-1549, mm. Sigfrid Eriksson (Fasarbystä), ja Matts Sigfridsson Huggut. (Kuva Pernajan srk Digiarkisto: Suomen asutuksen yleisluettelo SAY).

Baggnäsin rustholli käsitti Pernajan lahden rannalla sijaitsevan kaksitupaisen talon, joka oli rakennettu Fasarbyn kantatalon ja pihapiirin mukaisesti; kivinen navetta, viljamakasiini sekä päätalo. Baggnäsin tilalle saavuttiin Vanhakylästä hevosineen, kun Fasarbyn kylään saavuttiin pääasiassa meriteitse, molempiin tiloihin kummalla sijaitsevan ympyrän muotoiseen piha-alueeseen, jota reunustivat rälssitilan rakennukset. Alueiden arkkitehtuuri on yhä samanlainen, joskin päärakennukset ovat uudisrakenteita alkuperäisen mukaisesti rakennettuina (kuvat 7 ja 9).

Baggnäsin rusthollissa Matts Sigfridsson Huggut [Viborg] (1500-57) valmisteli perillisten saapuessaan naimaikään puoliso Gertrudin kanssa hyviä aatelisnaimakauppoja; esikoispoika Henrik naitiin viipurilaiselle *Karin Nilsintyttärelle* (Sabelfana) ja heille syntyi Baggnäsissa 2 poikaa ja 4 tytärtä (n. 1560-70): *Johan, Jacob, Agneta, Valborg, Märta ja NN*. Henrikin puoliso Karin menehtyi synnytyksen jälkeen, jonka jälkeen Porvoon Bjurbölestä neuvoteltiin uusi aatelispuoliso *Cecilia Stålbarm*.

Leski Gertrud Huggut ja leskiperillinen Henrik Huggut perheineen muuttivat 1580-85 Bjurböleen (Kuva 13), aikana jolloin Henrik Huggut sai aateliskirjeen 1.8.1583 Tukholman Riddarhusetissa. Bjurbölessä Henrikin perheeseen syntyivät *Axel* ja tytär *NN*, jotka menehtyivät pian syntymän jälkeen 1590, kuten hänen toinen puoliso *Cecilia*. Henrik avioitui vielä *Christina (Kerstin) Eriksdr* kanssa, ja he muuttivat perheineen Turun seudulle Nousiaisen perintörälssitilalle. Henrikin Bjurbölen pojat (?äiti tuntematon) *Marcus Henriksson* ja pojanpoika *Henrik Marcusson Huggut* siirtyivät jatkamaan Fasarbyn rälssitilaa n. 1592.

Etusivu > Suomen asutuksen yleisluettelo -arkisto... Porvoo (lähdeviite)

107 Edellinen Seuraava Talleta 107 Bjurböle

Kuva 13. Porvoon Bjurbölen aikuiset asukkaat 1580-99; mm. Baggnäsista muuttaneet leski Gertrud Huggut ja pojan Henrik Mattsson Huggutin perhe, jotka asuivat Bjurbölessä 1581-89. (Kuva SAY Digiarkisto, Porvoon Bjurböle).

Baggnäsin Huggutin aikuisista perillisistä *Matts Mattsson* siirtyi Viipuriin sotilastehtäviin (ei tietoa jälkeläisistä), tytär *Brita Mattsdotter* naitiin Porvoon Tarkkiksen rälssikartanon *Per Larssonin* puolisoiksi (ei tietoa jälkeläisistä), joka toimi myös Viipurin linnan haltijana. *Bertil Mattsson* toimi mm. voutina Kyminkartanossa ja Pyhtäällä puoliso *Annan* ja poikien; *Johan, Matts, Erik, ja Per Bertilssonin* kanssa.

Per Mattsson Huggut (perillisistä ei tietoa) ja *NN* Mattsson Huggut (tytär *Anna*) jatkoivat Baggnäsin rusthollitilan toimintaa. *Per* Mattsson osti/peri tilan isältään

1557 jakaen sen Sigfridin Roosin kanssa 1586 saakka⁶. Sen jälkeen Bagnäs on ollut useiden omistajien nimissä mm. Roosin, Flemingin, Widemarkin, Abilotin ja Creutzin ja nykyinen om. Ehrnroth (IN 2).

Fasarbyn rälssitilan (Knapas) toiminta ja viljely jatkui Huggutin isälinjan suvussa 1600-luvun ajan; isäntinä ja omistajina mm: HENRIK Markusson Huggut, BENGT Henriksson Huggut, JACOB Bengtsson Huggut ja NILS Jacobsson Huggut. Huggut-suvun perillisiä olivat mm: Michel, Markus, Thomas ja Knut HENRIKSSON Huggut; Bertil, Michel, Christina ja NN BENGTTSSON Huggut sekä tyttäret Anna Maria ja Christina NILSdr Huggut. Oheisessa kaaviossa Fasarbyn rälssitilaa/kartanoa jatkavat ja asuneet Huggut-suvun perilliset n. 1590-1700 (K14 sekä sukupuu K5).

T1 MARCUS	HENRIK	BENGT	T2 JACOB	T3 NILS
Henrik	Bengt	Jacob	Nils	Anna M.
Anders	Marcus	Bertil		Christina
	Michel	Christina		
	Thomas	Margareta		
	Knut	NN		

Etusivu > Suomen asutuksen yleisluettelo -arkisto ... Pernaja (lähdeviite)

283 Edellinen Seuraava Talleta 283 <Fasarby>, Fasarby gård

Kuva 14. Fasarbyn rälssitilan aikuiset asukkaat 1634-53, mm: *Bengt Henriksson* perh. sekä *Jacob Bengtson* perh. (Kuva srk Digiarkisto SAY Pernaja 1634-53).

⁶ Myöhemmin Fasarbyn Huggut-suvun tytär Christina Nilsdotter Huggut avioitui Bagnäsän tilallisen Roosin kanssa (n.1660).

Vänrikki Nils Jacobsson Huggutin tyttäret; *Christina* naitiin Baggnäsiin Roosin puolisoksi n.1680 ja *Anna Maria* naitiin Pernajan kirkkoherra *Per Serlachiuksen* puolisoksi 1705-06 menehtyen kuitenkin pian (? lapsivuoteeseen, ei tietoa perillisistä). Lapsi- ja äitikuolleisuus 1500-1600 -luvulla oli korkea, joka vaikutti Huggut-suvussakin Fader Huggenssonista Nils Jacobsson Hugguttiin.

Nykyisin Fasarbyn kylä tunnetaan historiallisena kylänä, jossa voi aistia ja kokea yli 600-vuotisen historian punamultaisine perinnerakennuksineen, hevosvaunureitteineen, talleineen ja vanhoine tammipuineen.

PYÖTSAAREN HUGGUT-SUKU 1420-1780

Pyötsaaren historia liittyy Itäiseen Suomenlahteen kauppa- ja merenkulkuväylänä ja pysähdyspaikkana lännestä itään ja Viron pohjoisrannikolle. Saari on ollut kaupankäyntien ja sotien aluetta, kesäisin laivoilla ja talvisin jäättä pitkin hevosvaunuilla. Vehkalahden ja Pyötsaaren kirjalliset kirkon rippikirjadokumentit alkavat 1744, maakirjat, henkikirjat ja muut dokumentit on löydettävissä 1500-luvulta. Rajojen muuttuminen vuosisatojen aikana (Ruotsi-Suomi, Venäjä) on vaihdellut usein ja aiheuttanut pohdintaa mistä maasta ja maakunnasta tietoa on löydettävissä.

Kuvat 15. Vehkalahden Pyötsaari, jonka länsirannalla Saukkovuoren Huggutin hauta ja tarinapaikka (tähti), etelässä Tontinlahti ja Tontinvuori. Haminan museon inventoidut kohteet. (Karttakuva Maanmittauslaitos, Suomi.fi-kartat).

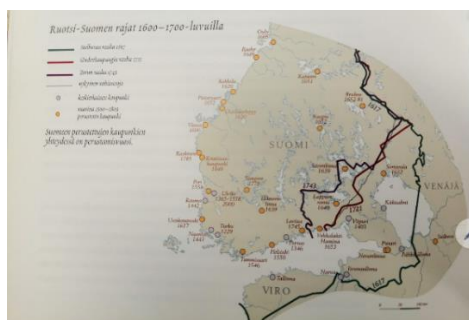

Kuvat 16-17. Vas. kuvassa Pyötsaaren asukas ja Kylänlahden taloja saaren pohjoisrannassa 1900 (kuva Malm) ja oikealla Kylänlahti 2018 (kuva tekijän).

Huggut-suvun oletetaan asuttaneet Pyötsaaren noin 1420, kun Fader Huggutin pojanpoika Fader Idlax saapui saarelle kalastamaan tai matkalla Viipuriin Pernajasta. Viipuri oli itäisen Ruotsisuomen merkittävä hallinnollinen ja kauppakaupunki. Hugguteilla oli Viipurissa lähisukulaisia, mm. Matts Sigfridsson Huggutin (1500-57) puoliso Gertrud oli Novgorodin viipurilainen. Hänen lähisukulainen Karin Nilsdr naitettiin esikoispojalle puolisoiksi Henrik Mattssonille n. 1560. Huggut-suvusta 1500-luvulla siirtyi Pernajasta Viipuriin tehtäviin, mm. Matts Mattsson ja Matts Sigfridssonin pojanpoika Matts Bertilsson 1609. Viipuri oli ruotsalaisten kauppakaupunki 1809 asti, jonka jälkeen sen omistus siirtyi Venäjälle. Pyötsaaresta siirtyi Huggut/Pihlhjerta-suvun nuorisoa 1800-luvulla työhön ja asumaan mm. Pietariin.

Kuva 18. Ilmavalokuva Viipurin kaupungista (Kuvakopio wikipedia www.Viipuri).

Kuva 19. Ruotsi-Suomen rajat 1600-1700-luvulla (Karttakuva Aalto 2017).

Pyötsaari tunnetaan Hugguttien saarena 1771 asti. Saaren Huggut-suvun tiedot ja sukupuu on melko hajanainen ja muuntuvainen 1500-1771, sillä saari tuhoutui ja paloi sotien aikana useaan kertaan, kuten Vehkalahden kirkon arkistot. Henkikirjoista, maakirjoista ja kuolleiden luettelosta olen koonnut ja hahmottanut saaren kanta-asukkaita ja asutusta noin 1600-luvulta 1700-luvulle (ks. Vainio-Utriainen 2023-24).

Dokumenttien perusteella ensimmäinen Pyötsaaren aatelismies (*adel*) *Jacob Jöransson Huggut* veljineen on kirjattu 1722 maakirjaan, jolloin maanomistajia olivat mm. pernajalainen aatelismies *J. Creutz*, joka myös omisti Hugguttien Baggnäsin rusthollitilan n. 1700 (Kuva 20). Totean, että 1722 lähtien Pyötsaaren rälssiaatelisten suvun myytit muuttuvat todennetuiksi.

Pyötsaarelaisten nimet lähisaaren Kuorsalon asukkaiden kanssa ovat samanlaisia tehtävien vaihdon ja naimakauppojen vuoksi, joten ei helposti selviä ketkä ovat Huggutin sukua (sukunimeä). Pyötsaaren miesten etu- ja patronymit ovat lisäksi samoja kuin Pernajan Hugguttien. Pyötsaaren naisten etunimet on merkitty 1700-luvulle miehen nimen jälkeen *hu* (hustru) tai *mh* (med hustru) 1700-luvulle saakka. Puolisot ovat naitu Vehkalahden lähikylistä ja saaristosta.

Pyötsaaren miesten nimet: *Henrik, Johan, Bertil, Lars, Eric, Jöran, Matts ja Jacob*, toistuvat patronyymeissa samoina vuosikymmeninä kuin Pernajassakin: *Matts, Henrik, Per, Bertil, Eric, Jacob, Johan, Bengt...* Miltei niin läheisesti, että voi olettaa Huggutin miesten olleen jopa samoja Pyötsaarella kuin Pernajassakin.

Pyötsaaren Huggutin tytärten/naisten nimet on kirjattu 1744 alkaen rippikirjoihin: *Vallborg, Agusta, Margareta, Lisa, Elisabet, Anna, Brita, ja Maria*. Verrattuna Pernajan Hugguttien tytärten/naisten nimiin havaitaan, että ne ovat samoja: *Brita, NN, Agneta, Valborg, Märta, Christina, Anna Maria*. Nimien perusteella voidaan olettaa, että Pyötsaaren asukkaat ovat olleet Hugguttien sukua 1500-luvulta asti.

Ensimmäinen Pyötsaaren Huggut-sukuniminen mies dokumenteissa oli *Jacob Jöransson Huggut* (adel) veljineen *Bertil, Matts ja Jöran*. Tämä vahvistuu alla olevasta 1722 dokumentista (Kuva 20, maaherrana pernajalainen kreivi Creutz).

Kuva 20. Pyötsaaren ensimmäinen Huggut-sukuniminen mies Jacob Huggut (Kuva Vehkalahden srk srk digiarkisto 1722).

Ohessa alla on listattu Pyötsaaren rälssitilan lampuodit LB 1560-1742; Jacob Jöransson Huggut (1660-1740) on sukupuussa kuudes Huggut-suvun lampuoti mieslinjassa (Ks. sukupuuh K5); *Henrik, Hans, Bertil, Lars, Jöran ja Jacob Huggut*.

PYÖTSAAREN LAMPUODIT 1560-1742⁷

[HANS] Huggut?⁸

1560/80 BERTIL Hansson (yhtiömies)

1624-33 LARS Bertilsson

1635-38 Erik Larsson (Braxbysta Pyötsaareen) ? Huggut

1639-69 bror JÖRAN Larsson Huggut

1673-88 MATTS Jöransson

1690-1700 bror JACOB Jöransson HUGGUT

1706-35 son MATTS Jacobsson

1736-42 son MATTS Mattsson

1771 Pyötsaari siirtyi Husulan Pihlhjerta-suvun omistukseen⁹ (Johanna Mattsdotter Huggut ja puoliso Matts Sigfridsson Pihlhjerta-Jaakkola).

Huggut-suvun etunimet jatkuivat myös Pihlhjerta-suvussa; *Matts, Johan, Henrik, Jacob, Erik*.... 1900-luvulle asti.

⁷ Pyötsaaren lampuoteina toimivat myös Kuorsalon asukkaat, mm. Eliassonit (Kuva 24).

⁸ Pernajan Fasarbyn kylässä rippikirjaan on kirjattu asukas, Hans ja hänen perillisiä (Hansson).

⁹ Matts Mattson Huggutin puolisona Husulasta Elisabet Pihlhjerta-Tepponen 1708-74, tytär Johanna Huggut, joka puolison Matts Sigfridsson Pihlhjertan kanssa ostivat saaren 1771.

HUGGUT-SUKU; MYYTTLÄ, TARUA VAI TOTTA?

Pienoistutkielman tavoitteena oli selvittää Pyötsaarella vaikuttaneen Huggut-suvun myytiksi muuttunutta alkuperää. Totesin materiaalista nousevat kaksi näkökulmaa: Huggut-suku on alkuperältään myyttinen, keskiajalla 1300-1500-luvulle, sillä kyseiseltä ajalta ei ole henkilödokumentteja, joilla todistaa asioita vaan ne perustuvat suullisiin ja väljiin kirjoituksiin. Tätä näkemystä horjuttaa kuitenkin 1358 Fader Huggenssonille myönnetty latinankielinen rälssikirje ja oikeudet, jotka todentavat Huggutin olemassaolon. Rälssitilan oikeudelle oli oltava todennettava henkilö ja tilan omistus Fasarbyssä, jonka alkuperäinen nimi ja muunnoskin vahvistaa ”Fadersby... Fasarby”.

Uudelta aikakaudelta 1500-luvulta alkaen myytit alkoivat muuntua uskottaviksi ja todennetuiksi kirjoitustaidon kehittyessä; maakirjoista ja henkikirjoista henkilöt, nimet ja tapahtumat ovat kirjattuna arkistoihin ja katsottavissa digiarkistoissa, joista olen liittänyt kuvakopioita. 1740-luvun kirkonkirjoissa (maakuntien rippikirjat, lastenkirjat ym.) on todennettavaa kirjallista tietoa suvuista ja henkilöistä, joskin nimen muunnokset ovat vanhaa suomenkieltä tai ruotsia, joita täytyy ”suomentaa” nykykielelle. Tässä oli suureksi avuksi Suomen Asutuksen Yleisluettelot (AYL), johon oli kirjattu kylien talot ja henkilöiden nimet selkeästi. Pernajan alueelta luettelot on tehty mutta harmitellen ei Vehkalahden Pyötsaaren asukkaista.

Totesin, että tarinat ja myytti Huggut-suvun kantaisästä Fader Huggenssonista ja Fasarbyn rälssitilasta ovat *tosia* ja ne voidaan osoittaa. Pihlhjerta-sukuseurassa todennettiin myös omistusoikeus Pyötsaareen ja sen kalavesiin 1400-luvulla, sillä Tjursterbyn omistaja Ingrid Ingentytär Diekn oli sukuseuran jäsenen esivanhempia (IN 3).

Myös Baggnäsin rusthollin Huggut-suvun kantaisännän Matts Sigfridsson Huggutin ja puoliso Gertrudin sekä heidän lasten tiedot on dokumentoitu ja siten osoitettu todeksi. Naimakauppojen aatelisuuskin on dokumenteissa osoitettu todeksi (Ruotsin ja Suomen Ritarihuoneilla löytyy sukuvaakunat ja niiden henkilöhistoria). Baggnäsin myöhemmän Huggut-suvun tiedot löytyivät myös 1600-luvun dokumenteissa, kuten Fasarbyn Huggut-suvun tiedot 1700-luvulle.

Vehkalahden Pyötsaaren todennettavat dokumentit asukkaista ja Huggut-sukuun kuuluvista henkilöistä todentuivat 1722, jolloin ensimmäinen Huggut-sukunimi oli kirjattu *Jacob Jöransson Huggutin* aatelisnimenä, Pyötsaari kuului pernajalaisen Creutzin aatelissuvun maaomistuksiin. Siihen asti tiedot olivat fragmentaarisia ja erilaiset myyttiset tarinat täyttivät Huggut-suvun alkuperää, mm. Huggutin hauta ja Huggutin reitti, joilla ylläpidetään kaukaisia alkusuvun tarinoita.

Myytti siis muuttui tutkiessa ja kirjoittaessa todeksi.

AATELISSÄÄTYINEN HUGGUT?

Tutkielmaa tehdessä vertailin Pernajan ja Pyötsaaren Huggut-suvun rälssitilojen aatelistaustoja; ovatko ne yhteneviä?

Säätyjako oli Ruotsi-Suomessa Ruotsin kuninkaan vallan aikana 1600-luvulta 1906 asti. Aatelissääty jakaantui kolmiportaisesti; ylin aatelisväki eli ylhäisö, joka käsitti ritarit ja aristokratian, alempi rälssiaateli käsitti maakunnallisen eliitin, ja alimpana olivat muut pitäjän ja paikallisalueen rälssitilalliset. Rälssin edustajat rahoittivat kirkkoja 1500-luvulle, ja tämä vahvisti aatelisten valtaa. Rälssitilallinen kuului sotilassäätyyn, joka varusti kuninkaan ratsuväen sotatilanteissa (aikakautena ei ollut armeijaa). Rälssitilallisilla oli myös politiikassa valtaa, ja usein perheen lapset saivat jo nuorena kasvatuksen hallinto- ja kirkollisiin tehtäviin. Tästä esimerkkinä Pernajan rusthollin rälssi-isännän esikoispoika, Henrik Mattsson Huggut 1540-1617, joka koulutettiin Pernajassa Agricolan kotiseuduilla aatelisperinteen jatkajaksi edeten ylhäisiin piireihin ja aatelismorsianten puolisoksi (Sabelfana, Stålarb). Myöhemmin 1660-luvulla Huggut-suvussa jatkettiin aatelisperheiden morsianten naimakauppoja, mm. Fasarbyn Nils Jacobsson Huggutin avioliitoissa (Stierncreutz, Ekestubbe).

Pyötsaareissa rälssiaatelisuus vaikutti 300 vuoden ajan 1400-luvulta 1700-luvun loppupuolelle, jolloin Pernajan Huggutit ja maanomistaja-kalastajat kuuluivat rälssiaatelisukuun ja saaren omistajat kartanotiloja pitäviin ylhäisiin aatelissukuihin (Creutz, Fleming, Ehrnroth). He sijoittivat Pyötsaaren rälssitilalle mm. Huggut-sukua lampuodeiksi, palvelemaan, viljelemään ja kalastamaan runsailla kalavesillä.

Aatelisen asema ja valta muuttui 1599/1600-luvulla, vaikuttaen myös Huggut-sukuun kuitenkin säilyttäen rälssit Pernajassa ja Pyötsaarella 1800-luvun alkuun saakka.

Huggut-suvussa sukulinja säilyi noin 350 vuotta. Avioliitot solmittiin säätyyn kuuluvilla, usein aatelissukuun kuuluvilla naimakaupoilla Pernajassa ja Pyötsaarella. Tärkeimpänä tavoitteena oli perillisten synnyttäminen ja omaisuuden kerryttäminen myötäjäisillä sekä omaisuuden hallinta siirtäen sen perillisille. Poikalapset olivat toivottuja, joskin tyttäret ylläpitivät taloutta ja suvun jatkumista. Hugguttien aikana lapsi- ja äitikuolleisuus olivat korkeita ja yleisiä, tästä on useita esimerkkejä Huggut-suvussa, ja monet lapset ovat jääneet myös merkitsemättä perheiden kohtaloissa. Rälssiaatelissuvuissa perhe oli sosiaalinen yksikkö, ja eloon jääneistä lapsista huolehdittiin parhaan mukaan Pernajassa ja Pyötsaarella.

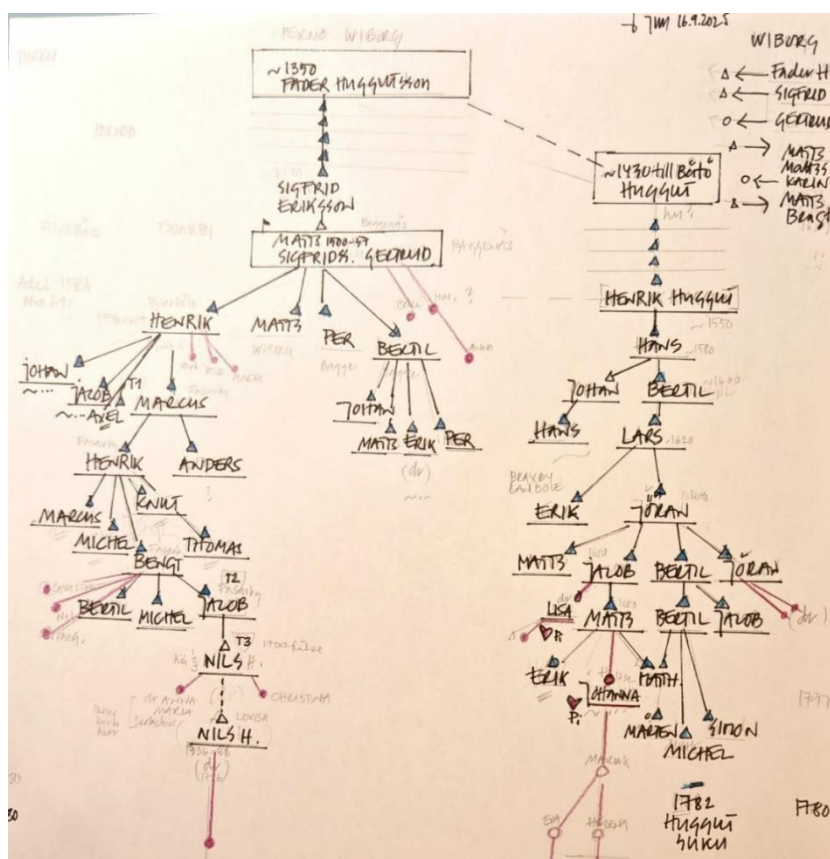
Rälssiperheissä miehet kasvatettiin hallinnollisiin ja sotatehtäviin sekä hallitsemaan tilan hoitotehtävät kirkon piirissä. Korkeammissa aatelispiireissä miehet kasvatettiin kristillisiin opintoihin, hyviin tapoihin ja katekismuksen sekä latinan kielen hallintaan. Pernajan Huggutin rälssi-isännät matkustivat paljon hallinnollisissa tehtävissä, kun Pyötsaaren rälssitilan saaristolaisisäntä oli pysyvämmiin kotitilalla perheensä kanssa, missä kalastus ja tilanhoito olivat päätehtäviä. Pernajan Huggut-suvussa moninaisia rälssitilan taitoja ylläpidettiin säännöllisesti, sillä kuninkaan ratsuväki saattoi vierailta yllättäenkin. Pyötsaarella rälssitilan taitoja tarvittiin laivaväen käydessä saarella huoltamassa ja muonitsemassa (sota) väkeä ja laivoja.

Pernajan ja Pyötsaaren Huggut-suvut kuuluivat rälssiaatelissäätyihin eri rälssitilojen tasolla. Rälssit olivat sotilassäätyä, ylin rälssiaatelisto omisti useita kartanoita, kun muu rälssiaatelinen suku omisti vain oman rälssitilan; rälssitilojen nimet ja toiminta perustui tilojen laajuuden mukaisesti: *rälssikartano*, *rustholli*, *rälssitila*. Pernajan Huggut-rälssit kuuluivat keskisuuriin rälssitiloihin (rustholli), jotka toimivat kartanoiden läheisyydessä palvellen suurehkoja kuninkaan ratsuväkeä, kun Pyötsaaren rälssitila oli pienehkön saaren rälssitila, joka palveli pääasiassa merenkävijöitä. Tehtävä oli kuitenkin sama vain eri mittakaavassa; varustaa sotaan mies hevosineen ja laivoineen.

ONKO HUGGUT SUKU SAMMUNUT?

Dokumenttien mukaan Pernajan Huggut-suku sammui mieslinjassa 1700-luvun alkuvuosina Nils Jacobsson Huggutin toimiessa suvun viimeisenä rälssitilallisena Fasarbyssä (lukuunottamatta Loviisan Nils Hugguttia 1738-88). Pyötsaarella Huggut-suvun mieslinja sammui 1780-luvulla viimeisten sukuun kuuluvien asukkaiden poistuessa kirkonkirjoista. Oheisessa kaaviossa (Kuva 26) on Pernajan, Porvoon (1580-89) ja Pyötsaaren Huggut-suvun mieslinja 1350-1782, joka mukailee geenitesteissä käytettyä sukupuukaaviota (kaavio tekijän 2025).

HUGGUT-SUVUN MIESLINJAN SUKUPUU

Kuva 26. Pernajan ja Pyötsaaren Hugguttien isälinjat. Kaavio koottu srk digiarkistojen tietojen perusteella ja sen muoto on rakennettu Y-DNA-geenitestin mukaisesti. Katkoviivalla merkityt suvun henkilöiden isän suku ei ole varma ja/tai äiti tuntematon. Punaisella merkityt pallosymbolit ovat Huggutin tyttäriä. (Kaaviopiirros tekijän 2025).

Pernajan Huggut-suvun naislinjassa Nils Jacobsson Huggutin tyttäret Anna Maria ja Cristina olivat viimeisiä suvun edustajia 1700-luvun alkuvuosina (ei tietoa perillisistä). Pyötsaaren Huggut-suvun viimeisin naislinjan edustaja oli Johanna Mattsdr Huggut 1806. Hänen äitilinja jatkui dokumenteissa 1900-luvulle, ehkä yhä 2025? Tähän kysymykseen saisi DNA-geenitestauksella vastauksen, mutta testattavat sukulaiset ja verrokkit pitäisi ensin löytää.

Huggut-sukunimen alkuperää ovat monet myös tutkineet ja todenneet, että sen alkuperä on yhä arvoitus, varsinkin kun keskiajalla miehen oli mahdollista ottaa käyttöön valitsemansa sukunimi, kuten esimerkiksi viimeisimmäksi Huggut-suvun edustajana mainittu Gideon Josias Huggut 1766-1825 Paraisilla. Hänen hollolalainen isä, kruununvouti Fredrik Löfman otti käyttöön nimen Huggut (kuvat 39 ja 40).

Huggut-sukunimen muunnoksia on myös useita; Pernajassa mm: Huggensson ja Huggut, Pyötsaarella Hugg Ut ja Huggut. Pöllänen toteaa (2014, 391) Huggutin nimen muunnoksia olleen Huggen Hugget, Huggins, Hughan, *Hughes* ja Hughson mm Brittein saarilla, Skotlannissa, Irlannissa ja Walesin sukuvaakunoissa.

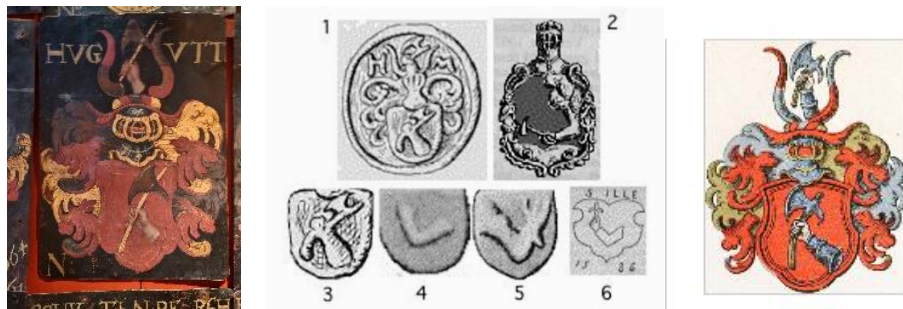
Kotkassa 1.12.2025

Jaana Vainio-Utriainen fil.tri

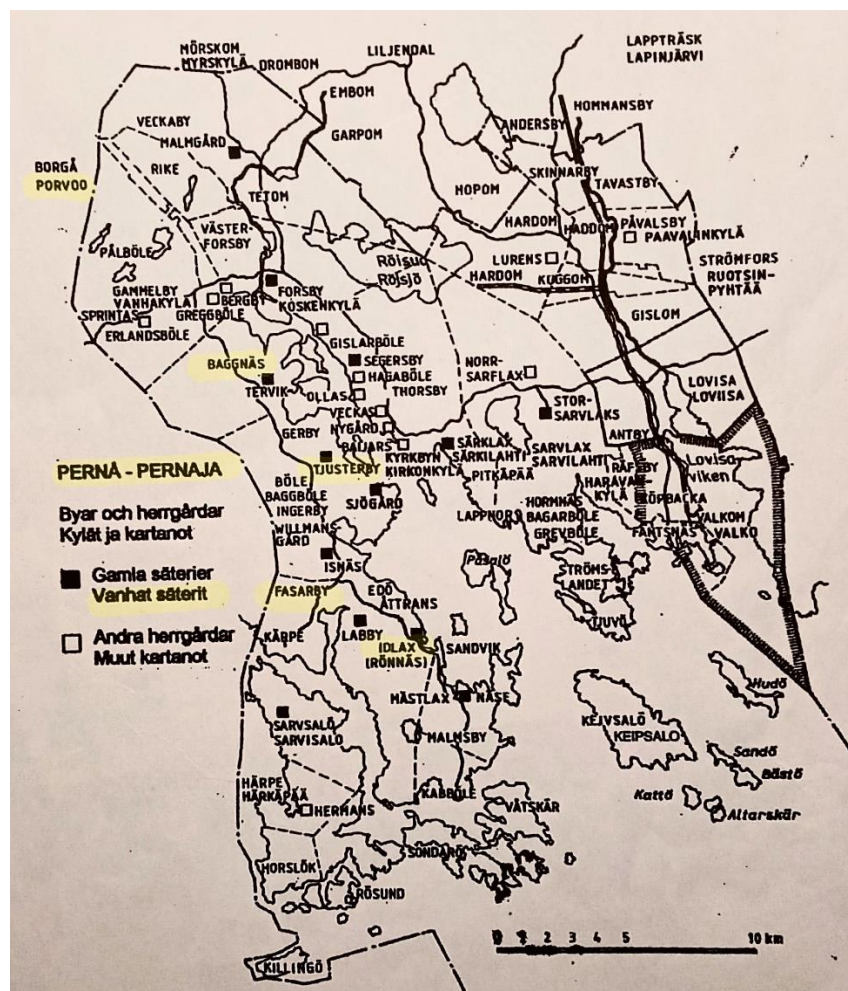
Post Scriptum

Kirjoittajana kuulun Pyötsaaren Pihlhjerta-(Huggut)-sukuun, ja olen tehnyt geenitestit 2019, 2020. Sijoitin Huggut-sukunimen testattujen verisukulaisten hakukenttään, mutten saanut osumia. Sijoittamalla hakukenttään eri muunnoksia, niin nimellä *Hughes* löytyi useita verisukulaisia Brittein saarilta, Skotlannista (exactmatch), Euroopasta ja Yhdysvalloista. Mutta kuuluvatko he kyseisen tutkielman Huggut-sukuun, se jääköön myytiksi.

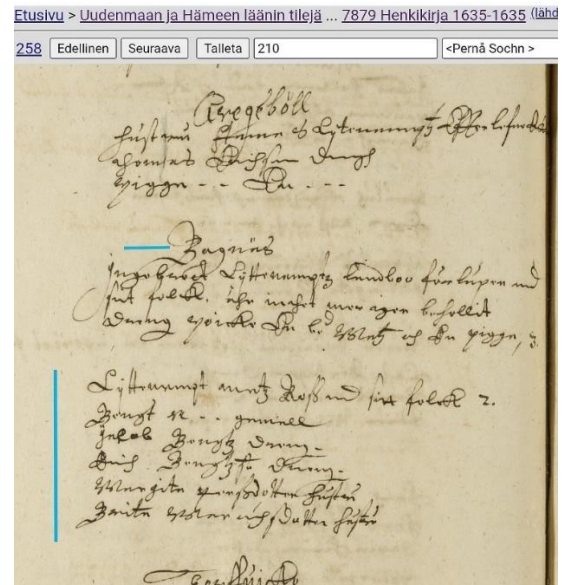
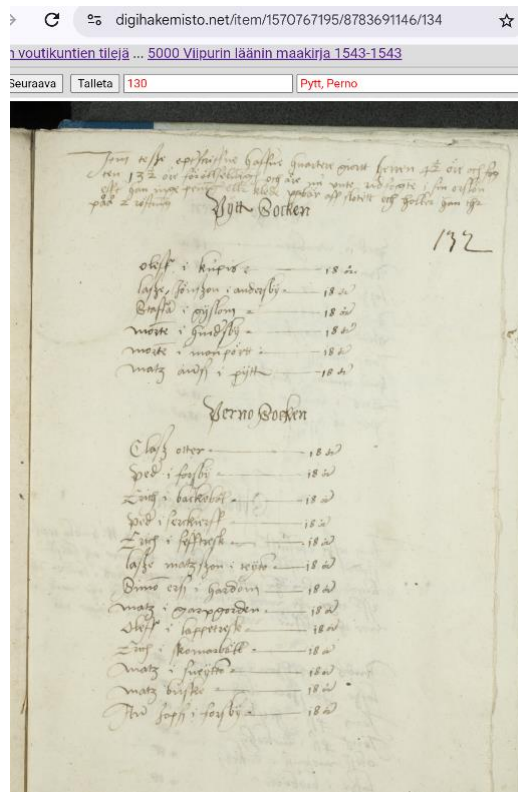
PERNAJAN HUGGUT-SUVUN KUVAKOPIOITA

Kuva 27. Huggut-suvun vaakunan versioita 1563 kuparitaulun lisäksi (Kuvat Pöllänen, P. 2014).

Kuva 28. Pernajan kylät ja kartanot. (Piiroskuva IN 2, Idlax 2025).

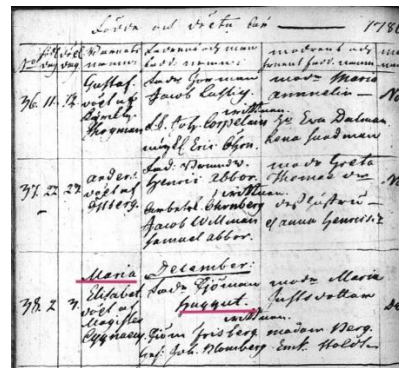
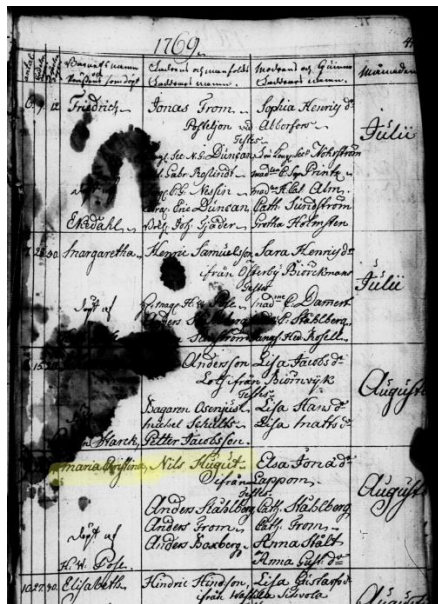
Kuva 29-30. Vas. 1540 Maakirja Perno socken, ja oik. kuvassa 1535 Henkikirja Baggnäs Pernå socken: mm. Bengt, Jacob Bengtson, Erik Bengtson, Margit, Brita. (Kuvat srk Digiarkisto Pernå/Pernaja).

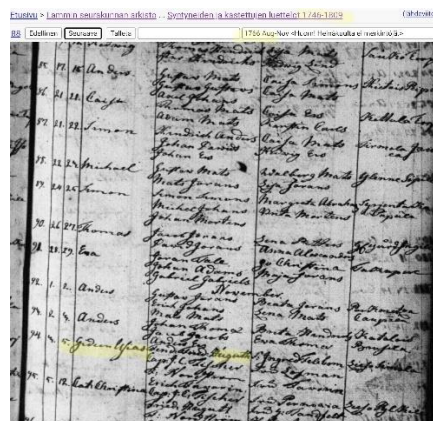
Kuva 31. Fasarbyn kylä alhaalla 1700-luvun merikartassa. Merivesi korkeammalla, joten rälssitila oli merenrannalla. (Kuva teoksessa Harju & et. al 2009).

Kuva 32. Fasarbyn rälssitilan isännät perheineen 1540-59; mm. Eric Henriksson ja Eric Peersson (oletus: Sigfrid Eriksson kuului sukuun, ja muutti Baggnäsin rustholliin; Kuva srk Digiarkisto SAY Pernaja, Fadersal by, Fasal by, Fasarby).

Kuva 33. Baggnäsin rusthollin viimeisiä Huggut-suvun asukkaita: Arfwred Roos ja puoliso Kirstin Huggut. (Kuva srk Digiarkisto SAY 1654-1673 Pernaja Baggnäs).

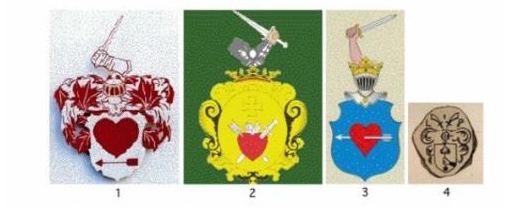

Kuvat 37-38. Nils Hugguttille syntyneet/kastetut tyttäret; vas. 1769 Maria Christina Huggut, Lappom ja oik. 1786 Maria Elisabet Huggut, Loviisa. Nils Huggutilla oli perukirja 1788 (1791), missä hän testamenttasi puolisolleen Maria Joffsillevä Loviisan kaupungissa talon ja puutarhan nro 41. (Kuvat Loviisan srk Digiarkisto).

Kuvat 39-40. Viimeisimpänä Huggut-suvun mieslinjassa mainittu lapseton henkilö Gideon Josias Huggut syntymämerkintä 1766 Lammin srk. Oikealla kuvassa Gideon Josias Huggut kuolinmerkintä Paraisilla 1825. (Kuvat srk Digiarkisto Lammi ja Parainen).

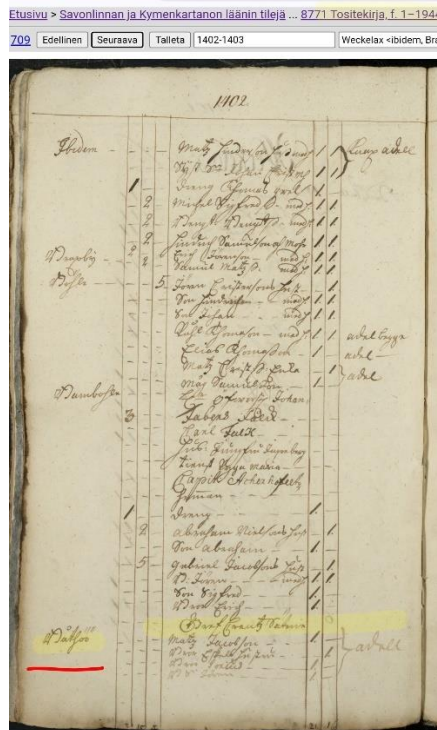
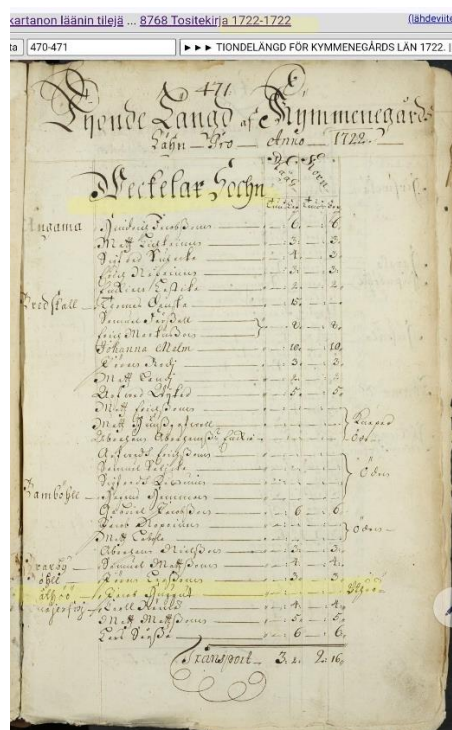
PYÖTSAAREN HUGGUT-SUVUN DOKUMENTTEJA

Kuva 41. Vehkalahden Pihlhjerta-knaappisuvun vaakuna vasemmalla ja eri maiden sukuvaakunoiden samankaltaisia vaakunoita vasemmalta oikealle: Vehkalahden Pihlhjertan sukuvaakuna, ukrainalaisen Pryimakovyn sukuvaakuna, Wakowski-vaakuna ja Pâsa-vaakuna (Kuva teoksessa Pöllänen 2014).

Kuva 42. Vehkalahden knaappisukujen vaakunat: Brandstaka, Husgafvel ja Pihlhjerta. (Kuva Pihlhjerta-suvun arkisto 2025).

Kuvat 43-44. Kuvassa vas. 1722 Vehkalahden tositteita mm. Bätzöo Jacob HUGGUT; oik. kuvassa 44 1723 Båtö, om. Kreivi Creutz (Pernaja); rällssitilan lampuoti Matz Jacobsson Huggut veljineen. (Kuva srk Digiarkisto Savonlinnan ja Kymenkartanonläänin tilejä).

Kuva 45. Pääkirja Bätö 1756-63 Pyötsaaren Huggut-suvun asukkaita, mm. LB Jöran Larsson, Lisa Jacobsdr, Anna Maria Jöransdr, pig. Marg. Jacobsdr... (Kuva Vehkalahden srk Digiarkisto).

Kuva 46. PK Bätö PK 1764-1770; Huggut-suvun asukkaita Pyötsaassa mm: LB Matts Eliasson, Lisa Jacobsdr, Anna Maria Jöransdr. Lisa Jöransdr. Matts Eliasson, Jöran Jöransson, Bertil Jöransson, Lisa Bertilsdotter, Simon Bertilsson, Mårten Bertilsson, Michel Bertilsson, Bertil Sigfridsson.

9

Edellinen

Seuraava

Talleta

Bätöo <Pyötsaari>

1770-1776

	Dec	Symb	Or-D	Rep	Asf	Conf	Ken	Men	Orat	Abst	Abst
1770	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1771	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1772	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1773	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1774	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1775	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1776	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1777	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1778	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1779	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1780	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1781	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1782	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1783	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1784	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1785	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1786	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1787	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1788	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1789	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1790	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1791	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1792	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1793	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1794	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1795	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1796	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1797	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1798	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1799	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1800	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7

Natus	Obit	1777	1778	1779	1780	1781	1782	Abst	Abst
1777	1777	1777	1778	1779	1780	1781	1782	Abst	Abst
1778	1778	1778	1779	1780	1781	1782	Abst	Abst	Abst
1779	1779	1779	1780	1781	1782	Abst	Abst	Abst	Abst
1780	1780	1780	1781	1782	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst
1781	1781	1781	1782	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst
1782	1782	1782	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst
1783	1783	1783	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst
1784	1784	1784	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst
1785	1785	1785	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst
1786	1786	1786	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst
1787	1787	1787	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst
1788	1788	1788	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst
1789	1789	1789	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst
1790	1790	1790	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst
1791	1791	1791	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst
1792	1792	1792	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst
1793	1793	1793	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst
1794	1794	1794	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst
1795	1795	1795	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst
1796	1796	1796	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst
1797	1797	1797	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst
1798	1798	1798	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst
1799	1799	1799	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst
1800	1800	1800	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst	Abst

Kuva 47. Pyötsaaren asukkaita 1771-76, jolloin saari siirtyi leski Johanna Mattsodr Huggutin (Pihlhjerta-Jaakkolan) omistukseen. Huggutin sukua saarella mm. ylhäällä ja alhaalla mm: LB Lisa Jacobsdr, Lisa Jöransdr ja Jöran Bertilsson [...]. (Kuva Vehkalahden srk Digiarkisto).

134

Edellinen

Seuraava

Talleta

Bätöo <Pyötsaari> fräse hemman

Hämeenlinnan kirkon.

	Dec	Symb	Or-D	Rep	Asf	Conf	Ken	Men	Orat	Abst	Abst
	Summ	Summ	Summ	Summ	Summ	Summ	Summ	Summ	Summ	Summ	Summ
1777	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1778	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1779	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1780	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1781	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1782	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1783	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1784	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1785	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1786	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1787	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1788	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1789	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1790	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1791	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1792	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1793	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1794	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1795	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1796	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1797	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1798	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1799	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1800	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1801	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1802	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1803	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1804	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1805	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1806	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1807	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1808	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1809	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1810	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1811	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1812	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1813	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1814	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1815	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1816	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1817	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1818	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1819	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1820	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1821	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1822	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1823	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1824	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1825	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1826	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1827	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1828	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1829	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1830	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1831	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1832	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1833	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1834	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1835	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1836	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1837	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1838	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1839	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1840	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1841	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1842	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1843	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1844	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1845	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1846	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1847	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1848	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1849	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1850	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1851	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1852	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1853	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1854	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1855	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1856	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1857	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1858	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1859	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1860	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1861	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1862	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1863	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1864	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1865	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1866	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1867	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1868	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1869	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1870	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1871	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1872	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1873	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1874	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1875	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1876	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1877	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1878	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1879	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1880	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1881	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1882	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1883	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1884	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1885	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1886	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1887	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1888	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1889	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1890	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1891	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1892	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7	7.7
1893	7.7	7.7									

Kuva 48. Pyötsaaren asukkaat (Bätöo Fräsehem) PK 1777-82: uusi saaren isäntä Märten Mattson perh. sekä mor leski Johanna Mattsson Huggut, alinna ylleviivattuina Huggut-suvun viimeiset asukkaat poistuneina 1781. (Kuva Vehkalahden srk Digiarkisto).

PAINETTUJA LÄHTEITÄ:

Aalto, I. 2017. *Matka muinaiseen Suomeen*. Jyväskylä: Atena.

Haikari et.al 2020. *Aatelin historia Suomessa*. Helsinki: Siltala.

Harju ja Tiilikainen (Toim.) 2009. *C.N. af Klerekerin Kuninkaallinen merikartasto 1790-1796*. Jyväskylä: AtlasArt.

Oksanen & Oksanen, 2003. *Vehkalahden Knaapit*. Hämeenlinna: Karisto Oy.

Pöllänen, P. 2014. *Det lokala gamla frälset som den nordiska lokalförvaltningens stabiliserare i Sverige öster om Åbo Landsrätts doms 25.6.1415 och Ryssestenen under 1300-1600-talen*. Väitöskirja osa 1(2), nro 78 sarjassa Social Science and Business Studies. University of Eastern Finland.

Ramsay, July 1909-1916. *Frälseäskter i Finland intill stora ofreden*. Helsingfors: Söderström & Co Förlagsaktiebolag.

Rosén, R. 1936. Vehkalahden pitäjän historia 1. Suur-Vehkalahden asutus- ja aluehistoria n. vuoteen 1610. Vehkalahden kunta. Vehkalahti.

Vainio-Utriainen, J. 2023. *Rälssiemännän muistio Osa I Husula-Pyötsaari 1700-1809*. Sarja Knaappien perilliset 3. Kotka: Kultura.

- 2024. *Rälssiemännän muistio Osa II Båtö-Pyötsaari 1809-1918*. Sarja Knaappien perilliset 4. Kotka: Kultura.

SÄHKÖISIÄ LÄHTEITÄ:

Arkeologiset kohteet ja kartat (tekstissä mainitut) löytyvät sijoittamalla paikkakunnan nimen sivustolle: www.kyppi.fi

Huggut-sukutaulut: Bjurböle-släkten, Fasarby-släkten www.runeberg.org

Digihakemisto: <https://digihakemisto.net> Maakirjat, henkikirja, pääkirja ja lastenkirja: mm. Bjurböle, Baggnäs, Fasarby, Labby, Vehkalahti.

DNA geenitestitulokset www.FamilytreeDNA

www.Geni.fi , www.geneanet.org

Sadan kylän seutu (verkkonäyttely; Rälssitilat ja kartanot Pernajassa, kartta

www.loviisankaupunginmuseo.finna.fi

Viipurin kartta www.Viipuri

Senate Atlas at the National Archives of Finland, www.ArcanumMaps

INFORMANTIT (keskustelut, kiertoajelut ja materiaalia):

IN 1. Wennerqvist K. ja I., Loviisa 2025. Pernajan historiaa ja kiertoajelu Pernajan Idlax, Baggnäs ja Fasarby.

IN 2. Lampuoti Idlax, M. 2025. Kiertoajelu ja esittely Idlaxissa.

IN 3. Mäkinen, J. 2025. Tjusterbyn esivanhemmat ja Pyötsaari 1400-luvulla.